

Umowa dożywocia a prawo do świadczenia pielęgnacyjnego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 03, wrzesień 2022 08:22

Bernadeta Skóbel

Odłony: 1362

WSA w Białymstoku: Zawarcie umowy o dożywocie między jedną z osób wymienionych w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach rodzinnych, a osobą wymagającą opieki, nie ma wpływu na ocenę spełnienia przez inną z tych osób, przesłanek uprawniających do świadczenia pielęgnacyjnego.

Sąd wskazał, że jakkolwiek z art. 913 § 1 kodeksu cywilnego należy wnioskować, że immanentną cechą umowy dożywocia jest bezpośrednia styczność stron, to forma oraz sposób, w jakiej obowiązki będą realizowane przez zobowiązanego, są dowolne i mogą być kształtowane przez strony umowy. Co do zasady finansowanie opieki sprawowanej nad dożywcotnikiem przez osobę trzecią (tj. nie będącą stroną umowy o dożywocie), powinno leżeć po stronie zobowiązanego; jednakże w sytuacji gdy osoba trzecia, sprawująca tą opiekę nie podejmuje z tego powodu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz należy do kręgu podmiotów uprawnionych (spełniając tym samym przesłanki z art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych), to okoliczność ewentualnej partycypacji przez zobowiązanego w kosztach tej opieki (lub brak takiej partycypacji), nie ma znaczenia z punktu widzenia rozpatrzenia wniosku osoby trzeciej o ustalenie na jej rzecz prawa do świadczenia pielęgnacyjnego.

Sąd zwrócił uwagę, że ewentualne roszczenia lub zastrzeżenia z tytułu nienależytego wykonywania umowy cywilnoprawnej, może podnosić jedynie druga jej strona. Niewątpliwie organ administracji publicznej nie posiada w tym względzie żadnych uprawnień, zaś będąc związanym zasadą praworządności (art. 6 k.p.a.) powinien działać wyłącznie na podstawie obowiązujących przepisów prawa.

Wyrok WSA w Białymstoku z 14 lipca 2022 r. sygn. II SA/Bk 290/22.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl